

ประกาศสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ที่ ธพด. ๙ /๒๕๖๖

เรื่อง คู่มือการพิสูจน์และยืนยันตัวตน เพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการบนบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล

โดยที่พระราชกฤษฎีกาการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ต้องแจ้งให้ทราบ พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบธุรกิจมีแนวปฏิบัติที่ดีหรือกลไกในการกำกับดูแลตนเองที่เหมาะสม ซึ่งครอบคลุมการพิสูจน์และยืนยันตัวตนของผู้ใช้บริการที่เหมาะสมกับความเสี่ยงของบริการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ต้องแจ้งให้ทราบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงออกประกาศสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คู่มือการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการบนบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล รายละเอียดปรากฏตามท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

โยน : มิตรพันธ์

(นายชัยชนะ มิตรพันธ์)

ผู้อำนวยการ

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

คู่มือการพิสูจน์และยืนยันตัวตน
เพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการบนบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
อาคารเดอะ ไนน์ ทาวเวอร์ แกรนด์ พระรามเก้า (อาคารบี) ชั้น 20-22
เลขที่ 33/4 ถนน พระราม 9 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310
หมายเลขโทรศัพท์: 0 2123 1234 หมายเลขโทรสาร: 0 2123 1200

ประกาศโดย
สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

คู่มือการพิสูจน์และยืนยันตัวตน เพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการบนบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล

ข้อ 1 วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลมีกลไกในการกำกับดูแลตนเองที่เหมาะสม ซึ่งครอบคลุมการพิสูจน์และยืนยันตัวตนของผู้ใช้บริการ ตามมาตรา 32 แห่งพระราชกฤษฎีกาการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ต้องแจ้งให้ทราบ พ.ศ. 2565 ดังนั้น สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) จึงจัดทำคู่มือการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการบนบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบธุรกิจมีแนวทางการพิสูจน์และยืนยันตัวตนในการลงทะเบียนผู้ใช้บริการที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีผลกระทบต่อผู้ใช้บริการอื่น อันจะทำให้ได้บัญชีผู้ใช้บริการที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถระบุตัวตนได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจสามารถนำไปศึกษาและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบและลักษณะการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลนั้น ๆ เพื่อจะช่วยลดปัญหาที่เกิดจากการฉ้อโกงออนไลน์และการไม่สามารถระบุตัวผู้กระทำความผิดเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายได้

ข้อ 2 ขอบข่าย

คู่มือฉบับนี้เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลในการพิสูจน์และยืนยันตัวตนของผู้ใช้บริการที่มีความเสี่ยงสูงหรือมีผลกระทบต่อผู้ใช้บริการอื่น โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับคุณลักษณะของผู้ใช้บริการที่มีความแตกต่างกันได้ตามความเหมาะสม ซึ่งอาจมีคุณลักษณะของผู้ใช้บริการ ดังนี้

- (1) ผู้ใช้บริการที่ได้รับสิทธิการเข้าถึงและพีเจอร์ในการทำงานที่มากขึ้นกว่าผู้ใช้บริการทั่วไป เช่น สามารถแชร์หรือโพสต์ข้อความบนสาธารณะ สามารถสร้างข้อมูลเพื่อรีวิวนสินค้า/บริการ หรือสามารถเชิญชวนผู้ใช้บริการอื่นให้ซื้อสินค้า/บริการ หรือสามารถสร้างรายได้จากการใช้งานดังกล่าว
- (2) ผู้ใช้บริการที่มีจำนวนผู้ติดตามเกินกว่าที่กำหนด เช่น นักสร้างเนื้อหา (content creator) อินฟลูเอนเซอร์ (influencer) ผู้ดูแลเพจหรือกลุ่ม (page/group admin) หรือบรรณาธิการ (editor) ที่มีจำนวนผู้ติดตามเกิน 5,000 คน
- (3) ผู้ใช้บริการที่มีจำนวนเงินหรือจำนวนครั้งของการทำธุรกรรมเกินกว่าที่กำหนด เช่น ผู้ใช้บริการที่ซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนสินค้า/บริการ ที่มีมูลค่าการทำธุรกรรมรวมกันเกิน 50,000 บาทต่อเดือน

ข้อ 3 บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในคู่มือฉบับนี้ มีดังต่อไปนี้

- (1) “ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ต้องแจ้งให้ทราบ [1]

(2) “ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเสนอสินค้าหรือบริการต่อผู้บริโภคผ่านบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล [1]

(3) “ผู้บริโภค” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับสินค้าหรือบริการ หรือได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ประกอบการ เพื่อให้ได้รับสินค้าหรือบริการ และให้หมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการโดยชอบ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกอบการ [1]

(4) “ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งใช้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัล และให้หมายความรวมถึงผู้ประกอบการและผู้บริโภคด้วย [1]

(5) “การพิสูจน์และยืนยันตัวตน” หมายความว่า กระบวนการพิสูจน์และยืนยันความถูกต้องของตัวบุคคล

ข้อ 4 ข้อกำหนดของการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการบนแพลตฟอร์มดิจิทัล

ผู้ประกอบการธุรกิจควรดำเนินการตามข้อกำหนดของการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการบนแพลตฟอร์มดิจิทัล อย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) การพิสูจน์ตัวตนของผู้สมัครใช้บริการ เพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการ
- (2) การเก็บรวบรวมรายการข้อมูลของผู้ใช้บริการ
- (3) การกำหนดสิทธิการเข้าถึงและฟีเจอร์ในการทำงาน
- (4) การแสดงสัญลักษณ์หรือข้อความว่าดำเนินการพิสูจน์ตัวตนแล้ว
- (5) การยืนยันตัวตนของผู้ใช้บริการ เพื่อเข้าใช้งานบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล

โดยมีรายละเอียดของข้อกำหนดเป็นไปตามข้อ 5 – 9

ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจควรแจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบถึง คุณลักษณะของผู้ใช้บริการที่ต้องจัดให้มีการพิสูจน์และยืนยันตัวตน วิธีการพิสูจน์และยืนยันตัวตนที่ใช้ สิทธิการเข้าถึงและฟีเจอร์ในการทำงานของผู้ใช้บริการที่จะได้รับ และการแสดงสัญลักษณ์หรือข้อความที่แสดงว่าผู้ใช้บริการได้ดำเนินการพิสูจน์ตัวตนแล้ว ผ่านช่องทางการติดต่อหลักซึ่งได้ตกลงไว้กับผู้ใช้บริการและช่องทางการติดต่ออื่นที่เหมาะสมกับผู้ใช้บริการ

ข้อ 5 การพิสูจน์ตัวตนของผู้สมัครใช้บริการ เพื่อลงทะเบียนเป็นผู้ใช้บริการ

ผู้ประกอบการธุรกิจควรตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของผู้สมัครใช้บริการจากผลการยืนยันตัวตนที่ได้จากผู้พิสูจน์และยืนยันตัวตน (identity provider: IdP) อื่นที่เคยพิสูจน์ตัวตนของบุคคลนั้นมาก่อน เช่น แอปพลิเคชัน ThaiID ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย หรือ IdP อื่น ทั้งนี้ IdP ดังกล่าวควรรองรับระดับความน่าเชื่อถือของการพิสูจน์ตัวตน (identity assurance level: IAL) ที่ระดับ IAL2 เป็นอย่างน้อย โดยผลการยืนยันตัวตนจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของผู้สมัครใช้บริการ เช่น ชื่อ-นามสกุล หมายเลขประจำตัวประชาชนหรือหมายเลขหนังสือเดินทาง หมายเลขโทรศัพท์ และอีเมล

หากผู้ประกอบการประสงค์จะพิสูจน์ตัวตนของผู้สมัครใช้บริการด้วยระบบของผู้ประกอบการเอง ผู้ประกอบการควรจัดให้มีการพิสูจน์ตัวตนของผู้สมัครใช้บริการตามระดับความน่าเชื่อถือของการพิสูจน์ตัวตน (IAL) ที่ระดับ IAL2 เป็นอย่างน้อย

อย่างไรก็ตาม กรณีที่ผู้ประกอบการไม่สามารถอาศัยการพิสูจน์และยืนยันตัวตนจาก IdP อื่น หรือไม่สามารถดำเนินการพิสูจน์ตัวตนที่ระดับ IAL2 เป็นอย่างน้อย (เช่น ไม่มีเครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชน) ผู้ประกอบการอาจพิจารณาใช้วิธีการพิสูจน์ตัวตนของผู้สมัครใช้บริการตามตัวอย่างต่อไปนี้ หรือใช้วิธีการอื่น ๆ ตามความเหมาะสม [2] [3]

(1) กรณีผู้สมัครใช้บริการเป็นคนไทย

- (1.1) ตรวจสอบข้อมูลบนบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์กับข้อมูลบนบัตรประจำตัวประชาชน และ
- (1.2) ตรวจสอบสถานะของบัตรประจำตัวประชาชนด้วยระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐ เช่น ใช้หมายเลขหลังบัตรประจำตัวประชาชน (laser code) และ
- (1.3) เปรียบเทียบภาพใบหน้าของผู้สมัครใช้บริการกับภาพใบหน้าของบุคคลบนบัตรประจำตัวประชาชน และ
- (1.4) ตรวจสอบและยืนยันช่องทางการติดต่อของบุคคลที่เป็นผู้สมัครใช้บริการ เช่น ตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์กับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และยืนยันช่องทางการติดต่อด้วยรหัสผ่านใช้ครั้งเดียว (OTP) ที่ส่งให้ทาง SMS หรืออีเมล

(2) กรณีผู้สมัครใช้บริการเป็นคนต่างชาติ

- (2.1) ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากหนังสือเดินทางโดยใช้เทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ (Near Field Communication: NFC) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์กับข้อมูลจากชิปของหนังสือเดินทาง ทั้งนี้ หากไม่สามารถใช้เทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ อาจตรวจสอบข้อมูลบนหนังสือเดินทางหรือเอกสารสำคัญประจำตัวอื่นที่รัฐบาลไทยหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้ และ
- (2.2) เปรียบเทียบภาพใบหน้าของผู้สมัครใช้บริการกับภาพใบหน้าของบุคคลจากชิปของหนังสือเดินทาง ทั้งนี้ หากไม่สามารถใช้เทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ อาจเปรียบเทียบภาพใบหน้าของผู้สมัครใช้บริการกับภาพใบหน้าของบุคคลบนหนังสือเดินทางหรือเอกสารสำคัญประจำตัวอื่น และ
- (2.3) ตรวจสอบและยืนยันช่องทางการติดต่อของบุคคลที่เป็นผู้สมัครใช้บริการ เช่น ตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์กับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และยืนยันช่องทางการติดต่อด้วยรหัสผ่านใช้ครั้งเดียว (OTP) ที่ส่งให้ทาง SMS หรืออีเมล

ข้อ 6 การเก็บรวบรวมรายการข้อมูลของผู้ใช้บริการ

ผู้ประกอบการควรดำเนินการเก็บรวบรวมรายการข้อมูลของผู้ใช้บริการเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์และยืนยันตัวตน อย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) กรณีผู้ให้บริการเป็นบุคคลธรรมดา
 - (1.1) ชื่อ-นามสกุล
 - (1.2) หมายเลขประจำตัวประชาชน หรือหมายเลขหนังสือเดินทางหรือเอกสารสำคัญประจำตัวอื่นที่ระบุเลขประจำตัวซึ่งรัฐบาลไทยหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้
 - (1.3) วันเดือนปีเกิด
 - (1.4) หมายเลขโทรศัพท์
 - (1.5) อีเมล
- (2) กรณีผู้ให้บริการเป็นนิติบุคคล
 - (2.1) ชื่อนิติบุคคล
 - (2.2) เลขทะเบียนนิติบุคคล ในกรณีนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ตรวจสอบจากหลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่หน่วยงานหรือองค์กรที่เชื่อถือ
 - (2.3) สถานที่ตั้งของนิติบุคคล
 - (2.4) หมายเลขโทรศัพท์
 - (2.5) อีเมล
 - (2.6) ชื่อ-นามสกุลของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลหรือผู้รับมอบอำนาจ
 - (2.7) หมายเลขประจำตัวประชาชน หรือหมายเลขหนังสือเดินทางหรือเอกสารสำคัญประจำตัวอื่นที่ระบุเลขประจำตัวซึ่งรัฐบาลไทยหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้ของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลหรือผู้รับมอบอำนาจ
 - (2.8) วันเดือนปีเกิดของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลหรือผู้รับมอบอำนาจ

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการอาจเก็บรวบรวมรายการข้อมูลของผู้ใช้บริการเพิ่มเติมตามความเหมาะสมกับลักษณะการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล ตัวอย่างเช่น

- หมายเลขการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีแพลตฟอร์มดิจิทัลประเภทบริการตลาดออนไลน์ (online marketplace)
- ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ในกรณีแพลตฟอร์มดิจิทัลประเภทบริการเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy)
- รายละเอียดบัญชีธนาคาร ในกรณีที่ผู้ให้บริการมีการทำธุรกรรมทางการเงิน

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดบัญชีธนาคาร ผู้ประกอบธุรกิจควรตรวจสอบว่าชื่อเจ้าของบัญชีตรงกับชื่อของผู้ใช้บริการหรือไม่ หากรายละเอียดข้างต้นไม่ตรงกัน ให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งกับผู้ใช้บริการเพื่อขอเอกสารเพิ่มเติมที่แสดงว่ามีความเกี่ยวข้องกับเจ้าของบัญชี เช่น หนังสือรับรองนิติบุคคล หนังสือมอบอำนาจ

นอกจากนี้ ผู้ประกอบธุรกิจอาจเก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานของการพิสูจน์และยืนยันตัวตนตามระยะเวลาที่ผู้ประกอบธุรกิจกำหนดแล้วจึงลบหรือทำลายข้อมูลในภายหลังต่อไป

ข้อ 7 การกำหนดสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานบนแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับผู้ใช้บริการ

ผู้ประกอบธุรกิจควรกำหนดสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานสำหรับผู้ใช้บริการตามระดับของวิธีการพิสูจน์และยืนยันตัวตนหรือตามรายการข้อมูลของผู้ใช้บริการที่เก็บรวบรวม โดยผู้ใช้บริการที่พิสูจน์และยืนยันตัวตนด้วยระดับที่สูงกว่าอาจได้รับสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานบนแพลตฟอร์มดิจิทัลมากกว่าผู้ใช้บริการที่พิสูจน์และยืนยันตัวตนด้วยระดับที่ต่ำกว่า ตัวอย่างเช่น

- กรณีผู้ใช้บริการที่ไม่ได้ดำเนินการพิสูจน์ตัวตน อาจได้รับสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานที่จำกัดเป็นการเฉพาะซึ่งไม่มีผลกระทบต่อบุคคลอื่น เช่น ไม่สามารถแชร์หรือโพสต์ข้อความบนสาธารณะ ไม่สามารถสร้างข้อมูลเพื่อรีวิวลสินค้า/บริการ หรือไม่สามารถเชิญชวนผู้ใช้บริการอื่นให้ซื้อสินค้า/บริการ
- กรณีผู้ใช้บริการที่ดำเนินการพิสูจน์ตัวตนแล้วตามข้อ 5 อาจได้รับสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานที่มากขึ้น เช่น สามารถแชร์หรือโพสต์ข้อความในที่สาธารณะ สามารถสร้างข้อมูลเพื่อรีวิวลสินค้า/บริการ สามารถเชิญชวนผู้ใช้บริการอื่นให้ซื้อสินค้า/บริการ สามารถสร้างรายได้จากการใช้งานดังกล่าว หรือได้รับพีเจอรสำหรับการส่งเสริมทางการตลาด
- กรณีแพลตฟอร์มดิจิทัลมีเนื้อหาหรือบริการที่เข้าข่ายต้องจำกัดอายุผู้ใช้บริการหรือต้องให้ความคุ้มครองแก่ผู้เยาว์ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบธุรกิจอาจพิจารณาข้อมูลวันเดือนปีเกิดของผู้ใช้บริการ เพื่อใช้กำหนดสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานตามอายุของผู้ใช้บริการได้ (age verification)

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ใช้บริการมีคุณลักษณะที่เปลี่ยนไป เช่น ผู้ใช้บริการที่เป็นบรรณาธิการ (editor) มีจำนวนผู้ติดตามลดลงต่ำกว่าตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ประกอบธุรกิจอาจพิจารณาสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานสำหรับผู้ใช้บริการตามความเหมาะสม เช่น ยังคงได้รับสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งานเท่าเดิมหรือเปลี่ยนแปลงสิทธิการเข้าถึงและพีเจอรในการใช้งาน

ข้อ 8 การแสดงสัญลักษณ์หรือข้อความว่าดำเนินการพิสูจน์ตัวตนแล้ว

เพื่อประโยชน์ในการจำแนกประเภทของผู้ใช้บริการที่น่าเชื่อถือ ผู้ประกอบธุรกิจควรจัดให้มีการแสดงสัญลักษณ์หรือข้อความที่แสดงว่าผู้ใช้บริการได้ดำเนินการพิสูจน์ตัวตนแล้วตามวิธีการที่ผู้ประกอบธุรกิจ

กำหนด โดยการแสดงสัญลักษณ์หรือข้อความดังกล่าวควรแสดงในลักษณะที่ชัดเจน เข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย และมีรูปแบบการแสดงผล (display format) ที่ปรับเปลี่ยนตามขนาดหน้าจออย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการตรวจสอบหรือได้รับแจ้งว่าสัญลักษณ์หรือข้อความดังกล่าวผิดพลาด ให้แจ้งผู้ให้บริการทราบและแก้ไขโดยเร็ว นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรมีกระบวนการตรวจสอบหรือควบคุมดูแล การได้รับสัญลักษณ์หรือข้อความดังกล่าวอย่างต่อเนื่องด้วย

ข้อ 9 การยืนยันตัวตนของผู้ใช้บริการ เพื่อเข้าใช้งานแพลตฟอร์มดิจิทัล

ในการเข้าใช้งานแพลตฟอร์มดิจิทัล ผู้ประกอบการควรจัดให้มีการยืนยันตัวตนของผู้ใช้บริการ เป็นไปตามความน่าเชื่อถือของการยืนยันตัวตน (authentication assurance level: AAL) ที่ระดับ AAL2 เป็นอย่างน้อย [4] หรือพึ่งพาอาศัยผลการยืนยันตัวตนจากผู้พิสูจน์และยืนยันตัวตน (identity provider: IdP) อื่นที่เคยพิสูจน์ตัวตนของบุคคลนั้นมาก่อน เช่น แอปพลิเคชัน ThaiID ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย หรือ IdP อื่น ทั้งนี้ IdP ดังกล่าวควรรองรับระดับความน่าเชื่อถือของการยืนยันตัวตน (AAL) ที่ระดับ AAL2 เป็นอย่างน้อย เพื่อขอให้ IdP อื่นช่วยดำเนินการยืนยันตัวตนของผู้ใช้บริการ

บรรณานุกรม

- [1] พระราชกฤษฎีกาการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ต้องแจ้งให้ทราบ พ.ศ. 2565.
- [2] มาตรฐานธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล – เล่ม 1: กรอบการทำงาน เลขที่ มธอ. 11 เล่ม 1-2566.
- [3] มาตรฐานธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล – เล่ม 2: ข้อกำหนดของการพิสูจน์ตัวตน เลขที่ มธอ. 11 เล่ม 2-2566.
- [4] มาตรฐานธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ว่าด้วยการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล – เล่ม 3: ข้อกำหนดของการยืนยันตัวตน เลขที่ มธอ. 11 เล่ม 3-2566.